

What More Do You Want #1 (The Break Up)

Mitä enemmän sinä haluat, nro 1 (Seurustelun katkaiseminen)

Hei kaikki,

“Meressä on lisää kaloja, tiedäthän. Collegessa tapaat tyttöjä kaikkialta, ja mistä voit tietää, ettei joku heistä ole se, joka Jumalalla on sinua varten.” Noin äitini sanoi minulle ja se johti minut katkaisemaan seurustelun Barbin kanssa ollessamme lukiossa.

Barb oli ensimmäinen ‘oikea’ tyttöystäväni ja äidin mielestä minun täytyi nähdä koko tuo nk. meressä olevien kalojen kirjo. Olimme Barbin kanssa alkaneet seurustella, kun hän oli 15 ja minä olin juuri täyttänyt 16; olimme nuoria, laihoja ja löysimme toisistamme jonkun, jonka kanssa puhua perusteellisesti elämän ongelmista. Yksi noista kolmesta on edelleen totta.

Mutta ymmärsin, mitä äiti sanoi. Seuraavana vuonna lähtisin Indianan yliopistoon (IU), kun taas Barb olisi kahden tunnin ajomatkan päässä kotona, lukion viimeisellä luokalla. Tuohon aikaan IU:n kampuksella oli noin 35.000 opiskelijaa, mikä tarkoitti sitä, että ainakin 17.500 heistä edustaisi tuossa suuressa meressä olevia naispuolisten kalojen kirjoa.

Särjin Barbin sydämen

Äidin kehotuksesta katkaisin seurustelun Barbin kanssa, ennen kuin minulla oli tilaisuus ajatella asiaa perusteellisesti. Kun minulla oli aikaa hidastaa vauhtia ja ajatella, järkeilyni oli tällaista:

Olimme Barbin kanssa puhuneet perusteellisesti kaikesta elämässä noiden kahden seurusteluvuotemme aikana. Hänen kotielämänsä oli ollut kamalaa ja minun isäni oli jättänyt perheemme, mikä pakotti minut kasvamaan nopeasti aikuiseksi, joten olimme kaksi särkynyttä ihmistä, jotka löysivät Herran ja parantumisen yhdessä.

Tiesin, että hän olisi hieno äiti, että hän olisi aina uskollinen, että hän oli umpirehellinen omaten hyvin vahvan tunteen oikeasta ja väärästä - hän oli ja on edelleen voimakas. Olin kuin Sananlaskujen 31:10-11:n aviomies, joka piti vaimoaan helmiä kalliimpana ja jonka sydän luotti häneen. Tunsin myös Barbin upean huumorintajun, hänen sydämensä lempeyden, hänen rakkautensa luontoa ja perhosia kohtaan sekä hänen yksityiskohtien tajunsa.

Tulin siihen lopputulokseen, että riippumatta siitä, kenet kohtaisin collegessa, ei olisi ketään Barbia parempaa.

Heti kun tiedät jonkun olevan rehellinen, hänestä ei voi tulla rehellisempi. Hän on täysin rehellinen. Heti kun tiedät jonkun rakastavan Herraa sataprosenttisesti kuten sinä, hän ei voi parantaa tuota sataa prosenttia. Heti kun tiedät, että hän on antanut koko sydämensä sinulle, ei ole mitään tapaa saada enemmän kuin tuo 100 %.

Tajusin, että lopuissa jutuissa on kyse vain siitä, että ottaa huomioon persoonallisuuserot siinä, kuinka noita luonteenpiirteitä sovelletaan elämässä ja se yksinkertaisesti merkitsee jokaisen kohdalla luonteen puolesta kasvamista Kristuksessa, kun elämässä sattuu kaikenlaista vuosien aikana. Niin kauan kuin kumpikin jatkaa kasvamista ja kypsymistä persoonana Kristuksessa, he voivat selvittää kaikki asiat.

Joten miksi jättäisin jonkun, jonka tunnen niin hyvin ja joka tuntee minut niin hyvin jonkun 'kalan' tähden, jota en ollut edes tavannut? Ja koska hän oli antanut 100 % sydämestään

minulle ja minä hänelle, se tarkoitti sitä, että riippumatta siitä, kenet kohtaisin, tämä ei pystyisi parempaan kuin antamaan tuon 100 % sydämeästään.

Tuona päivänä lakkasin etsimästä ikuisesti, palasin Barbin luo ja armollisesti hän otti minut vastaan ja olemme olleet keskeytyksettä yhdessä siitä lähtien.

Kristus sinussa

Paavali opettaa saman totuuden koskien Kristusta meissä ja kuinka mikään tekemämme ei koskaan voi lisätä siihen.

“Hän, joka ei säästännyt omaa Poikaansa, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa? ”Room. 8:32

Kaikkialla Paavalin monissa kirjeissä kaikki pyöri sen tosiasian ympärillä, että meillä on Kristus meissä, koska Isä antoi ainoan Poikansa, mikä on loppuunsaatettu työ. Hänellä oli yksi Poika ja Hän antoi Hänet: Hän ei voinut tehdä enempää, Hän ei voinut pystyä parempaan.

Voisiko Hän antaa jokaiselle uskovalle galaksin hallittavaksi? Galaksi on vain osa luomakuntaa, ei millään tavoin lähelläkään sitä, että Hän antaa Poikansa. Voisiko Isä antaa jokaiselle ihmiselle ällistyttäviä superkykyjä lentää tai nähdä seinien läpi? Minkä sellaisen kyvyn tai lahjakkuuden Hän voisi meille antaa, joka voisi tulla edes lähelle sitä, että Kristus on meissä? Voisiko Isä antaa meille jokaiselle 100 enkeliä käskytettäväksemme? Miljoona enkeliä käytettävissämme ei voi vetää vertoja sille, että Kristus on meissä.

Nyt toisesta näkökulmasta

Ja samoin, koska meillä on Isän ainoa Poika meissä Isän Hengen kautta, onko mitään mitä sinä tai minä voisimme lisätä siihen? Voiko kukaan meistä tehdä jonkin yksittäisen asian lisäämään siihen, mitä Jeesus teki ristillä? Meillä on 100 % Hänen sydämeästään Hänen ristintyössään. Ei ole mitään juttua, jonka sinä tai minä koskaan voisimme lisätä tuohon rakkauteen.

Kuinka me voisimme kaavojen tai rituaalien välityksellä lisätä siihen tai parantaa sitä? Joten lakkaa etsimästä. Lakkaa yrittämästä.

Luulemmeko me, että 40 päivän paasto niin muodoin tekee Häneen vaikutuksen? Luulemmeko me, että seurakunnan jokaisessa kokouksessa läsnä olemisen tekee Häneen vaikutuksen? Meillä on jo 100 % Hänen sydämeästään, emme saa Häntä rakastamaan meitä enemmän!

Kuten minulla oli asian laita Barbin suhteen, sen tajuaminen, etten koskaan voisi löytää ketään häntä parempaa, vaan että hänessä minulla on kaikki, joten lakkasin etsimästä, Paavali sanoo, että Kristus on teissä, mitä enemmän teillä voisi olla, mitä enemmän voisitte haluta? Mitä te voisitte siihen lisätä? Jos Jumala Luoja ja kaiken hyvän Lähde antoi meille Poikansa, joka Isän Hengen kautta asuu meissä, onko mitään, millä me voimme myötävaikuttaa siihen, mitä Hän on jo tehnyt?

Kuka voi levätä tässä tiedossa?

Tämä saattaa kuulostaa typerältä kysymykseltä, sillä yllä olevan tietäen ajattelisimme kaikki voivamme levätä Kristuksessa ja voivamme jatkaa elämäämme yrittämättä tehdä Isään vaikutusta, niin että jättäisimme kaikki ponnistelut tulla Hänen luo omien ansioidemme pohjalta tai yrittäisimme manipuloida Häntä tekemään mitä me haluamme tai tarvitsemme. Ajattelisimme, että elämässämme keskittyisimme yksinkertaisesti vaeltamaan yhteydessä

Hänen kanssaan, tehden rukoilemisesta lakkaamatta todellisuutta sen kautta, että pidämme yllä keskustelua koko pitkän päivän.

Mutta tämä vaatii tiettyä sydämentilaa - kaikki toiset elävät suoritukseen perustuvasta uskosta. Oletko huomionnut sitä, että kymmenessä käskyssä ei ollut mitään lupauksia ikuisesta palkkiosta tai kirkkaudesta? Ei ollut mitään lupausta palkkiosta, maallisesta siunauksesta, vastatusta rukouksesta, jos pidit käskyt - ne olivat vain käskyjä.

Jopa noissa 613:ssa Mooseksen laissa, jotka jakautuivat moraalilakiin, terveys/hygienialakiin sekä ylistystä koskeviin lakeihin, enintään siinä, mitä Hän sanoi, oli, että valitse elämä, valitse siunaus*, ja jos teet, mitä minä käsken, voi olla kuin taivas maan päällä*. Ei sanottu mitään ikuisen palkkion ansaitsemisesta tai tulevaisuudesta taivaassa. Niissä vain sanottiin 'Tee näin'. (*5. Moos. 30:19, 11:21, suomennos tässä)

Miksi Hän teki tuolla tavoin?

Isä suunnitteli asian niin, että ihmisen täytyi vaeltaa Hänen kanssa yksinkertaisesti siksi, että rakastaa Häntä ja Hänen laupeuttaan, armoaan ja oikeuttaan ilman lupausta siitä, että korotettaisiin ykkösluokkaan johonkin taivaalliseen tulevaisuuteen. Sanomalla "Minä käsken näin" Hän antoi ihmisille tilaisuuden tutkia sydäntään ja motiivejaan - Hän etsi ihmisiä, jotka rakastivat vanhurskautta ja Häntä ja noudattivat Hänen käskyjään koko sydämestään yksinkertaisesti siksi, että he rakastavat oikeutta ja Häntä.

Ihmisten, jotka palvelevat Häntä salatuista motiiveista kuten henkilökohtaisen hyödyn vuoksi, taivaassa olevaa palkkiota koskevan lupauksen tähden, maanpäällisiä rikkauksia koskevan lupauksen takia, ei tarvitse pyrkiä tuolle paikalle. Hän antoi käskyt ilman puhetta taivaallisesta palkkiosta, jotta Hänellä voisi olla kansa, joka vaeltaisi Hänen kanssaan puhtaasti rakkaudesta Häneen ja Hänen teihinsä.

Hän ei ole muuttunut

Jeesus sanoi Isän etsivän niitä, jotka palvovat Häntä hengessä ja totuudessa*. Sana 'palvoa' on 'proskuneo', joka tulee sanoista 'pros' kohti, ja 'kuneo' suudella. Kirjaimellisesti siis Isä etsii ihmisiä, jotka omaten puhtaan hengen ja motiivin suutelevat Häntä. Hän vain haluaa meidän rakastavan Häntä rakkauden tähden. Tuota palvonnan on määrä olla. Ei mitään 'suudelmaa' saadaksemme jotakin Häneltä. Ei mitään 'suudelmaa' tehdäksemme Häneen vaikutuksen - vain palvontaa rakkaudessa rakkauden tähden. *Joh. 4:23-24

Heti kun joku tajuaa, että hänessä on Kristus, sen pitäisi lopettaa kaikki salatut motiivit, kaikki suoritukseen ja kaavaan ja rituaaliin perustuvan palvelun Hänen suhteensa. Isään ja Herraan rakastuminen alkaa, kun synnymme uudesti ja tiedämme, mistä meidät on pelastettu ja se kasvaa ajan myötä. Sydämeltään puhtaat, vaikka ovat erossa tuosta rakkauden motiivista jonkin ajan, tulevat aina takaisin vain vaeltamaan Isän kanssa, koska he rakastavat Häntä.

Meillä on 100 % siitä mitä Isä saattoi antaa meille - Hänen Poikansa Isän Pyhän Hengen kautta asuu meissä. Jos emme anna tuon mennä perille, saatamme lähteä kokeilemaan toisia 'kaloja' meressä ennen kuin tajuaamme, että meillä on kaikki mitä meillä koskaan voi olla tai mitä voimme haluta juuri nyt Hänessä. Minulta loppui tämänpäiväinen kirjoitustila, lisää ensi viikolla. Siunauksin!

John Fenn

What More Do You Want #2 (Why reindeer fly) Mitä enemmän sinä haluat, nro 2 (Miksi porot lentävät)

Hei kaikki,

Joulupäivän iltana, kun oli ollut täysi päivä kaikkea joulupäivään kuuluvaa, työnsin Chrisiä pyörätuolissaan kylpyhuoneeseen ja saatuani hänet sijoitettua oikeaan asentoon, ja kun olin suuntaamassa ovea kohti, jotta hän saisi olla omassa rauhassaan, hän kysyi: "Isä, tiedätkö miksi porot lentävät?"

Käännyin takaisin pain katsoakseni häntä osittain suljetun oven raosta ja vastasin: "En, no miksi?", mihin hän vastasi nopeasti: "Koska ne eivät osaa uida."

Tutkailin hänen kasvojaan nähdäkseni hymyn ja pilkkeen hänen silmäkulmassaan, mutta hän oli aivan vakavissaan, hän ei yrittänyt vitsailla, vaan sen sijaan vastata tuohon ikivanhaan kysymykseen: Miksi (joulupukin) porot lentävät? Sanoin hänelle: "Tuopa on hyvin ajateltu, Chris. Niiden täytyy mennä niin moniin paikkoihin ja jotkut ovat vetten toisella puolen, joten on järkevää ajatella, etteivät ne osaa uida, joten ne lentävät. Hyvin ajateltu, poikaseni!"

Uskonnollisen kulttuurin laatikon ulkopuolella

Meidän muiden ajatellessa, että joulupukin porot lentävät nopeuden vuoksi Chrisin ajatteli omaperäisesti ydinkysymystä ja päätti, että lentäminen johtui siitä, etteivät ne osaa uida.

(Tiedoksi kaikille huolestuneille: Aivan niin, sillä vaikka Chris on mieleltään nelivuotias (mutta täytti 36 v. 23.12), hän tietää, ettei joulupukki ole todellinen ja sen, että annamme lahjoja toisillemme, koska Isä antoi suurimman lahjansa, ja Chris rakastaa Jeesusta ja tuntee Hänet hyvin. Mutta hän myös tuntee kaupallisen joulukulttuurin kuten me muutkin.)

Viime viikolla kerroin, kuinka meillä on Kristus meissä, mikä tarkoittaa, että meillä on maksimimäärä sitä mitä meillä voi olla Isältä: "Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kansansa?" (Room. 8:32)

Ajatellen omaperäisesti seurakuntalaatikon neljän seinän ulkopuolella: Kristus meissä vastaan uskonto

Se, että Kristus on meissä, merkitsee sitä, että meillä on henkilökohtainen vastuu ja tilivelvollisuus Hänelle, joka on sisällämme, ja koska toisilla opetuslapsilla myös on Kristus heissä, olemme tilivelvollisia niille veljille ja sisarille, joiden kanssa olemme tiiviissä yhteydessä. He myös ovat eläviä, hengittäviä Jumalan temppeleitä.

Sen lisäksi tuloksena siitä, että jokaisella uskovalla on Kristus sisällään edellyttää, että siirrytään kypsytyteen Kristuksessa ja se merkitsee sitä, että luotetaan toisissamme olevaan Kristukseen.

Toisissa olevaan Kristukseen luottaminen merkitsee suhteissa toisien uskovien kanssa ollessa sitä, että saamme tietää, mitä toistemme elämässä on meneillään. Monet kerrat kuullessani mitä jollakulla on meneillään elämässään ja ajattelen: "Minä toimisin eri tavalla tuossa", mutta luotan Kristukseen heissä ja tiedän, että Hän kuljettaa tämän henkilön tilanteen läpi. Mitä he tekevätkään, he tekevät sen Herralle, ei minulle, joten minun vastuullani on rakastaa ja rukoilla, ei yrittää tunkeutua tilanteisiin, joihin minua ei haluta.

Jos joku kyseenalaistaa meidät jonkin asian suhteen, yritämme saada aikaan rauhan niin pitkälti kuin voimme, mutta jos he jatkavat kyseenalaistamistaan, vetäydymme ja tajuamme, että hänen ongelmansa on hänessä olevan Kristuksen kanssa, ei enää meidän kanssamme ja luotamme siihen, että Kristus käsittelee häntä. Vaikka kannamme huolta toisistamme ja rukoilemme toistemme puolesta, ei ole mitään levottomuuden tai pelon tai toisen taakan kantamisen tuntoa siinä määrin, että valvoisimme yöllä ollessamme huolissamme tuosta henkilöstä, koska Kristus on hänessä ja Hän on täysin kykenevä kannattelemaan tätä. Rukoilemme, ja lepäämme Hänessä.

Paavali opetti tätä 1. Kor. 8:ssa ja 10:24-33:ssa ja Room. 14:ssä, kun hän puhuu siitä, että jokaisen täytyy valita niin kuin Herralle syökö ravintolassa lihaa, joka on aiemmin uhrattu epäjumalille vai syökö vain vihanneksia tai valitseeko yhden tietyn päivän toisen sijasta jumalanpalvelusta varten tai juoko viiniä vai ei. Hän sanoi, että mitä itse kukin tekee, on Herralle ja hän sanoo: "Jumala ottaa hänet hoivaansa."

Pidän tuon aina takaraivossani kun olen tekemisissä toisen henkilön kanssa huolimatta siitä, kuinka suora minun täytyy olla; tuo toinen on korkeinta muotoa oleva ihminen mitä joku voi olla, Kristus on hänessä. Hän on minun veljeni tai sisareni huolimatta siitä, kuinka epämiellyttävä on. Se auttaa minua vaeltamaan rakkaudessa ja kunnioittamaan häntä asianmukaisesti ja pitämään oman asenteeni järjestyksessä tietäessäni, että hän tekee tilin nyt ja myöhemmin kuten minäkin Jeesukselle eräänä päivänä.

Uskonto sanoo

Mutta uskonto ei luota Kristukseen jossakin henkilössä, koska järjestelmän rakenne on sellainen, että henkilö tuntee rakenteen Kristuksen Persoonan sijasta. Sen tuloksena ihmiset tuntevat seurakunnan kokouksen kokemuksen (Olipa meillä upea kokous tänään! On usein kuultu kommentti) ilman että he tuntevat tai kokevat Hänet tuossa kokoukokemuksessa.

Tilivelvollisuus ei sen tähden ole toisiamme kohtaan kuten Jeesus opetti, vaan se suuntautuu paikalla olemiseen, antamiseen ja vapaaehtoisena toimimiseen. Auditorion täytyy kontrolloida ulkoa päin, ulkoisin keinoin jotka ulottuvat siitä, että pastori manipuloi saarnastuolista seurakuntaa syyllistämällä ja tuomitsemisella siihen, että luodaan pelon seurakuntakulttuuri, jolloin jonkin asian tekemistä väärin pelätään, jottei vain paholainen saa sinua. Kyse on kokonaan sellaisesta ulkoisen manipuloinnin muodosta, jonka järjestelmä suunnitteli vuosisatoja sitten pitääkseen 'lampaat' ojennuksessa, minkä mukaisesti monet pastorit nykyään ilolla toimivat, koska eivät muusta tiedä.

Minkä tyyppinen 'seurakunta' rakentaa sinua?

Auditorioseurakunta vahvistaa ihmisen ulkoa päin, kun taas suhteeseen perustuva usko vahvistaa ihmistä sisältä käsin. Sen tähden suhdepohjainen, Kristus jokaisessa persoonassa - usko ei vetoa lihaan, ei villitse ihmistä emotionaalisesti. Kokoontumiset kodeissa ovat lihalle melko tylsiä, sillä siellä olevat ihmiset ovat tottuneita olemaan vakavissaan Kristuksessa kasvamisen suhteen ja käsittelemään sydäntä, Kristuksen tuntemista, ja toistensa tuntemisen oppimista usein aterialla.

Terveellinen perhepohjainen seurakunta, joka kokoontuu kodeissa, vaatii kaikkien investoimista siihen, että sitoutuu antamaan aikaa ja sitoutuu riskiin oppia tuntemaan toisia ja tulemaan toisten tuntemaksi. Eivät kaikki halua tehdä tuota investointia, vaan sen sijaan melko tyytyväisenä istuvat paikallaan ja tulevat viihdytetyiksi auditoriossa, missä heiltä ei vaadita mitään.

Mutta se, ettei meiltä vaadita mitään, ei ole raamatullista kristillisyyttä ja se jättää ihmisen tuntemaan, että olo on täysi mutta kuitenkin tyytymätön, tietämään, että on enemmän, mutta ei tiedä mitä se on tai mistä sen löytää. Onko mahdollista, että nuo tylsät vanhat kotikokoukset voisivat itse asiassa olla avain ihmisen kasvamiseen ja niiden uskonystävien saamiseen, joita me olemme niin epätoivoisesti etsineet, mutta emme ole löytäneet tuossa auditoriossa?

Niille, jotka ovat ulkoisesti keskittyneitä siihen, että tulevat viihdytetyiksi kuten auditoriossa, kotiseurakuntien kokoukset voivat olla tylsiä, mutta ne jotka tekevät sen investoinnin, että palaavat joka kerran ja oppivat tuntemaan toiset, se on rikasta ja vahvistavaa läheisten uskonystävien verkoston kehittyessä, niiden henkilöiden 'turvaverkon', joiden voit luottaa olevan paikalla ja rukoilevan puolestasi jos sattuisit tarvitsemaan jotakin.

Pohdi sitä, että jos Kristus on jokaisessa uskovassa ja tuo uskova on myös Kristuksen opetuslapsi - opissa oleva - sitten meidän täytyy panna tietty määrä uskoa Kristukseen hänessä, kun hän ahkeroi pelastuakseen.

Siinä Uuden Testamentin todellisuudessa, että Kristus on jokaisessa persoonassa, tilivelvollisuus on toisillemme Kristuksen tähden, se on myös niille, joiden kanssa olemme tiiviissä yhteydessä. Se on yhtä helppoa (ja vaikeata) kuin Jeesus sanoi - jos veljelläsi on jotakin sinua vastaan, mene hänen luokseen ja tee sovinto. Ja me annamme anteeksi niille, jotka ovat rikkoneet meitä vastaan, sillä seistessämme rukoilemassa me annamme anteeksi.

Emme ole tilivelvollisia millekään systeemille, vaan Persoonalle, Kristukselle Jeesukselle, joka asuu sisällämme ja toisillemme. Näin ollen me rakastamme Jumalaa koko sydämestämme ja lähimmäistämme niin kuin itseämme.

Kristus meissä

"Sen tähden me emme tästä lähtien tunne ketään lihan mukaan (maallisten standardien mukaan)... Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus..." 2. Kor. 5:16 -17

"Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa."

"Sillä ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus, vaan uusi luomus. Ja **kaikille, jotka tämän säännön mukaan vaeltavat, kaikille heille rauha...**" Gal. 3:28, 6:15-16
"...Kristus teissä... Ja häntä me julistamme..." Kol. 1: 27 -28

Jos luet läpi Uuden Testamentin, huomaat kirjoittajasta riippumatta kaiken perustuvan siihen ihmeelliseen tosiasiaan, että Kristus elää meissä ja tuo tosiasia järjesti heidän ajatuksensa uudelleen. Voimmeko me alkaa ajatella kuten he ajattelivat?

Tulet näkemään tulevina kuukausina, että Kristuksen ruumis tulee enemmän ja enemmän pois ulkoisiin asioihin keskittyvästä auditoriosta ja siirtymään olohuoneisiin, mutta niin tehdäkseen ruumiin täytyy keskittyä Kristukseen meissä, kirkkauden toivoon. Lisää ensi viikolla... siihen saakka siunauksin,

John Fenn

What More Do You Want #3 (New Year Res?)

Mitä enemmän sinä haluat, nro 3 (Uudenvuodenlupauksia?)

Hei kaikki,

Luin erään naisen Facebookissa julkaiseman tekstin siitä, että hän ei vietä joulua sen pakanallisten juurien tähden. Hän luetteli monia historiallisia faktoja roomalaisesta Saturnalia-juhlasta sekä siitä, kuinka Rooman seurakunta 'kristillisti' tuon pakanajuhlan puolustaakseen sitä, ettei juhli Kristuksen syntymää. Ajattelin: 'Okei, se on hänen valintansa, ja se mitä hän tekee, on Herralle ja Herra ottaa sen vastaan, joten niin minäkin.'

Mutta pian sen jälkeen julkaisi uudenvuodenlupauksensa laihduttaa, uudistaa välinsä kerran vieraantuneeseen aikuiseen poikaansa sekä eri päätöksiä viettää enemmän aikaa Herran kanssa ja rukouksessa jne.

Minä niin halusin kirjoittaa vastauksen, jossa kertoisin hänelle uudenvuodenlupausten historian; kuinka entisajan babylonialaiset aloittivat tuon tavan jokaisen vuoden kohdalla uhreja uhraten ja luvaten jumalille, että maksaisivat menneen vuoden velkansa ja palauttaisivat kaiken lainaamansa uskoen, että saisivat jumalten suosion tulevalle vuodelle.

Roomalaiset tekivät myös uudenvuodenlupauksia uhraamalla ja antamalla lupauksia Janukselle, kaksikasvoiselle jumalalle, jonka toiset kasvot katsoivat menneisyyteen ja toiset tulevaisuuteen, luvaten olla parempi ihminen tulevana vuonna. Varhaiset kristityt 'kristillistivät' tämän roomalaisen käytännön käyttäen uutta vuotta vanhojen virheiden pohdintaan ja sen lupaamiseen Herralle, että tulevana vuonna pystytään parempaan.

Mieleeni juolahti, kuinka valikoiva uskonnollinen ihminen onkaan siinä mitä uskoo: Hän valitsee sen mitä haluaa noudattaa ja jättää huomiotta sen, minkä haluaa jättää vaille huomiota. En sanonut naiselle mitään, koska olen havainnut, että eniten valikoivasti toimivilla uskonnollisilla ihmisillä on "Älä hämmennä minua tosiasioilla, olen jo tehnyt päätökseni" - ajattelumalli.

Olen puhunut Kristuksesta meissä kysyen, mitä enemmän haluamme ja mitä enemmän Jumala voisi tehdä?

Joko syvennymme täysin siihen armoon, että Kristus, kirkkauden toivo, on meissä, tai tyydymme kahtaalle häilyvään hengelliseen elämään, joka keskittyy ulkoihin ponnisteluihin Jumalaa miellyttääkseen, samalla kun mielessä hyväksytään se tosiasia, että Kristus on meissä, ilman, että tuntee ja elää todeksi tuota tosiasiaa.

Ulkoiset säännöt - Paavali vertaa juutalaisen lain pitämistä ja sitä armoa, että Kristus on meissä:

"Mutta me tiedämme, että laki on hyvä, kun sitä lain mukaisesti käytetään ja tiedetään, että lakia ei ole pantu vanhurskaalle, vaan laittomille ja niskoitteleville... 1. Tim. 1:8-9

"Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien itseänne vietellä; sillä on hyvä, että sydän saa vahvistusta armosta." Hepr. 13:9

Laki on ulkoista ja sitä voidaan käyttää hyvään, kuten Paavali sanoi. Se on tehty epävanhurskaille, ei sinulle ja minulle, jotka olemme Kristuksessa. Se on hyvä käytettäväksi eron tekemiseen oikean ja väärän välillä, näyttämään ihmiselle, mitä synty on ja että hän on tehnyt syntiä, mutta sitä ei tehty sinulle ja minulle.

Sydän saa vahvistusta armosta, ei ulkonaisesta noudattamisesta, koska yksinkertaisesti Kristus, itse armon ruumiillistuma, on meissä. Sen tähden meidän sydämemme saavat vahvistusta armosta, eivät ulkoisista asioista.

"Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa, odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä. "Titus 2:11-14

Armo opettaa meitä, kuinka elää jumalista elämää, se ei ole lupa elää jumalatonta elämää
Laki ei opeta, se käskee. Armo opettaa ja voimaannuttaa meidät elämään Jumalalle. Ajattele tuota perusteellisesti: miksi armo opettaa meitä torjumaan synnin ja vaeltamaan vanhurskaudessa? Koska Armon Persoona, Kristus, elää meissä, kulkee kanssamme jokaisen päätöksenteon kohdan opettaen meitä matkan varrella ja osoittaen tilaisuuksia tehdä oikein. Armo on voimaannutus elää pyhää elämää.

"Älköön siis kukaan teitä tuomitko syömisestä tai juomisesta, älköön myös minkään juhlan tai uudenkuun tai sapatin johdosta, jotka vain ovat tulevaisten varjo, mutta ruumis on Kristuksen." Kol. 2:16-17

Toiset versiot selventävät ilmausta 'ruumis on Kristuksen' kääntämällä sen "todellisuus kuitenkin löytyy Kristuksesta" ja "...niillä on vain symboliarvoa; mutta substanssi (enteillyn todellisuus) kuuluu Kristukselle." (NIV, Amplified - käännökset suomeksi)

Miksi Jumala antoi Vanhan testamentin lain?

"Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä (ja Hänen tuomionsa alaiseksi, engl. käännös)" Room. 3:19

Laki tuli, jotta maailma voisi tuntea synnin ja tietää että he ovat syntisiä ja tilivelvollisia Jumalalle - ennen Moosesta Jumala ei ollut koskaan määritelty, mikä oli syntiä ja mikä ei ollut syntiä. Kuten aiemmin mainittiin, sitä ei tehty vanhurskaita, vaan syntisiä varten, ja sitä voidaan käyttää määrittelemään synti. Paavali sanoo sen taas kerran:

"Miksi sitten laki? Mikä oli sen tarkoitus? Se lisättiin Aabrahamin jälkeen paljastamaan ihmisille heidän syyllisyytensä rikkomusten tähden (toisin sanoen tekemään ihmiset tietoisiksi synnin synnillisyydestä)... onko laki sitten vastoin Jumalan lupauksia? Ei varmasti! Sillä jos jokin lakijärjestelmä (olisi voitu antaa/) olisi annettu, joka voisi välittää elämän, niin sitten vanhurskaus (oikea asema Jumalaan nähden) olisi itse asiassa perustunut lakiin. "Gal. 3:19-22 (suomennos tässä)

Toisin sanoen: laki tuli osoittamaan ihmisille, mitä synti oli, ja että he olivat syntisiä, ja jos Jumala olisi voinut antaa yhden sellaisen lain toteltavaksi, joka olisi voinut antaa Elämän, Hän olisi tehnyt niin. Mutta ulkoiset säännöt ja määräykset eivät voi muuttaa ihmishenkeä, sen tähden tarvittiin Jeesus tekemään tie sille, että Jumala loisi uudeksi ihmishenkemme, jotta voisimme elää ikuisesti Hänen kanssaan. Annapa kun esitän seuraavan lausunnon ja ajattele sitä:

Jos ainoa, mitä ristillä tapahtui, oli se, että sinun syntisi annettiin anteeksi, menisit yhä helvettiin.

Miksi? Koska ainoat henget taivaassa ovat niitä, jotka Jumalan Henki on luonut, jotka ovat oikeassa asemassa Häneen nähden - ovatpa ne sitten enkelin tai ihmisen henkiä. Sen tähden 'matkalippusi' taivaaseen on uudestisyntynyt ihmisen henki- meidän uudestisyntynyt henkemme on se, joka mahdollistaa meidän pääsymme taivaaseen ja elämään ja kukoistamaan Isän Jumalan välittömässä läsnäolossa.

Onneksi ristin antama anteeksianto ja uudestisyntyminen hengessämme ovat yhtä.

Voimmeko lisätä Kristukseen meissä?

"Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei ole ympärileikkausta (se ei ole yhtään tärkeää) eikä ympärileikkaamattomuutta, vaan ainoastaan uusi luomus (joka on uudestisyntymisen tulos) - hengellinen muodonmuutos - uusi luonto Kristuksessa Jeesuksessa. Rauha ja laupeus olkoon kaikkien niiden yllä, jotka tämän säännön mukaan vaeltavat (jotka kurinalaisesti harjoittavat itseään ja käyttäytyvät tämän säännön mukaisesti)..." Gal. 6:15-16 Amplified -käännös suomeksi

Pimittää näköpiiristämme tärkeän asian

Paavali sanoi 'rauha ja laupeus' ovat niiden yllä, jotka harjoittavat itseään kurinalaiseen elämään ja käyttäytyvät tuon säännön mukaan - se, mikä on tärkeää, on, että ihminen on uudestisyntynyt. Emmekö halua rauhaa? Emmekö halua laupeutta? Hylkää sitten keskittyminen sääntöihin ja määräyksiin ja siihen, mitä ihmisten pitäisi tai ei pitäisi tehdä miellyttääkseen Jumalaa ja löydä ilo persoonassa (heistä itsestään huolimatta toisinaan) siitä, että he ovat uudestisyntyneitä ja itse asiassa pääsevät taivaaseen. Meidän täytyy lakata olemasta toistemme Pyhä Henki ja tietää, että jos Jumala hyväksyy heidät, niin sitten loppujen lopuksi meidänkin täytyy. Voit valita ystäväsi, mutta sinun täytyy rakastaa perhettäsi. Arghh... lol

Useat ihmiset tarkkailivat autollaan ajavaa miestä, joka seurasi kojelautansa navigaattoria niin tarkkaan, että hän ajoi suoraan junaradalle välkkyvistä valoista huolimatta ja alhaalla olevien ja lukittujen porttien väliin eikä nähnyt häneen iskeytyvää junaa. Nykypäivän yksityiskohtaisen tarkat elektroniset laitteet, jotka näyttävät jokaisen kiinnostavan kohdan, jokaisen ravintolan, jokaisen maamerkin, ovat hyvin usein tarpeetonta yksityiskohtaisuutta, jotka pimittävät pääkohteemme. Juuri sitä uskonto tekee.

Joku henkilö voi olla niin innokas miellyttääkseen Jumalaa, että hän keskittyy 'tee näin' tai 'älä tee noin' ja unohtaa, että Kristus asuu hänessä ja Hän on pääkohteemme. Hänestä olisi vain ihanaa viettää aikaa kanssamme normaalin elämän keskellä siinä missä olemme, sellaisena jollaisia olemme, sillä Kristus meissä ON se pointti.

Minulta on kirjoitustila loppunut, ensi viikolla 'kristillinen noituus' vastaan Kristus meissä.
Siihen saakka, siunauksin,
John Fenn

What More Do You Want #4 (witchcraft)

Mitä enemmän sinä haluat, nro 4 (noitua)

Hei kaikki,

Meillä oli ennen lemmikkikoira, kultainen noutaja nimeltään Abe. Poikamme olivat pieniä, joten oli hyvä aika ostaa jokin lemmikki perheelle ja eräällä työkaverilla oli joitakin kuusiviikkoisia pentuja myytävänä. Kun kävimme niitä katsomassa, oli lähestymässä myrsky tummenevine pilvineen ja yhä äänekkäämpine ukkosineen ja pentujen juoksennellessa ympäriinsä kuten ne tekevät, kun kuului ukkosen jyrähdys, yksi niistä juoksi talliin suojaan.

"Onpa fiksu koira", Barb sanoi, "se tietää myrskyn olevan tulossa, joten se juoksi sisälle. Otamme sen." Emme tuohon aikaan tienneet, ettei se osoittanut fiksuutta, vaan pelkoa. Abe pelkäsi myrskyä ja oli tyhmä kuin saapas. Sillä oli hyvä sydän, mutta jos puhutaan sen mielen tasosta, voi sanoa valojen vilkkuneen ja tasoristeyksen puomien olevan alhaalla, mutta hänen kiskoillaan ei mitään junaa ollut saapumassa. Siitä kasvoi Noutaja, joka ei noutanut ja suurin näkemäsi sylikoira.

Sillä oli tapana istua jalkojeni juuressa ja vilkaista minua sivusilmällä ja katsoa pois päin, kun katsoin sitä suoraan silmiin. Mutta kun käännyin pois päin, se laittoi toisen kädensä syliini. Katsoin sitä ja se katsoi pois päin. Sitten kun huomioni kiinnittyi johonkin muuhun, toinen käpälä tuli syliini. Katsoin sitä ja se katsoi pois päin. Sitten se kiemurrellen sijoitti ruumiinsa yläosan syliini puoliksi istuvaan asentoon valmiina hyppäämään häntä heiluen innokkaasta odotuksesta.

Jos annoin sille luvan, havaitsin sata paunaa (45 kg) painavan kultaisen noutajan olevan sylissäni istuskelemassa siinä täysin rauhassa kuin ylisuuri kultainen kanarialintu kapealla orrella.

Meillä Yhdysvalloissa on sanonta: "Anna hänelle tuuma, ja hän vie mailin." Muun maailman kohdalla se saattaa kuulua "Annan hänelle senttimetri ja hän vie kilometrin." Sellainen Abe oli. Jos annoin sille luvan panna yhden tassun syliini, se tulkitse sen merkitsevän lupaa jatkaa siitä eteenpäin.

Ja tuollaista uskonto on: jos sinulla on tyhjää tilaa elämässäsi, uskonto tulee paikalle yrittäen kontrolloida sitä ja vallata sen. Aben tavoitin se odottaa, kunnes se luulee, ettet huomaa tai olet haavoittuva, sitten lisätään uusi sääntö tai säännöt muuttuvat täydellisesti ja tulee uusi standardien joukko noudatettavaksi.

Edmund Burke, 1700-luvun irlantilainen valtiomies sanoi: *"Ihmiset eivät koskaan luovu vapauksistaan muutoin kuin ollessaan jonkin harhakuvitelman vallassa."* Meillä on Kristus sisällämme, eikä mikään ole parempaa kuin Jumala sisällämme - paholainen ei voi koskea siihen! Hän voi vain aiheuttaa meille sen, että olemme hämmentyneitä ja unohdamme sen, mitä meillä Kristuksessa on, niin että irtaudumme siitä tietoisuudesta, että Kristus on meissä. Korvaamme sen sillä, että alistamme itsemme muotojumalisuuteen; minkä saavat aikaan harhakuvitelma, manipulaatio ja pelko komealta kalskahtavan mutta väärän opetuksen kautta.

Noituus seurakunnassa

"Voi typerät galatalaiset, kuka on noitunut teidät niin, ettette tottele totuutta... saitteko Hengen lain tekojen kautta vai uskosta kuulemisen? Aloittuanne Hengessä tekeekö teidät nyt täydelliseksi (pyhitetyksi) liha?" (suomennos tässä)

Niin alkaa galatalaiskirjeen luku kolme, kun selittää eron sen välillä, että Kristus on sinussa ja sen, että tottelet Vanhan testamentin lakia. Mutta periaate on sama, puhumme sitten Vanhan

testamentin laista tai modernista seurakunnasta, joka kontrolloi pelolla ja pelottelulla, perinteellä ja ihmistekoisilla säännöillä. Galatalaiset alkoivat siinä vapaudessa, että Kristus on heissä, mutta matkan varrella joku kertoi heille, että juutalaista lakia tottelemalla heistä tulisi kypsiä ja he miellyttäisivät Jumalaa enemmän.

Rakastan kuinka Paavali korostaa sitä, missä meidän prioriteettimme pitäisi olla: Saitteko Hengen armon kautta vai lain? Pyhän Hengen omaaminen ON keskipiste, arvokkainta, sillä Kristus on meissä ja se on ainoa asia, mistä meidän pitäisi aina olla tietoisia: Saitko Hänet ulkonaisia tekoja tekemällä vai armosta?

Mitä Paavali sanoi

Kreikan sana 'noitunut' on 'baskaino' ja tarkoittaa "Saada aikaan pahaa jollekin ihmiselle teeskennellyllä (epäaidolla) ylistämisellä tai johtaa harhaan ja siten hurmata" joku henkilö (Vinen UT:n sanojen selitysteos). Sitä käytetään siitä, kun jotakuta johdatetaan väärään opetukseen, ja sitä nähdään silloin, kun joku henkilö valikoivasti uskoo joihinkin jakeisiin muttei toisiin, esimerkiksi.

'Baskaino'-sanan juuresta saadaan englannin kielen 'kiehtomista' tarkoittavaan sanaan juuri. "Kiehtomista" käytettiin ensin kuvaamaan prosessia, jossa henkilö noidutaan, häntä manipuloidaan itsekeskeisen edun saamiseksi, ja sana 'lumota' on sen tähden yksi synonyymi. Paavali kysy, kuka lumosi heidät jättämään Kristuksen vapaus orjuuden tähden? Niin kuin missä tahansa harhakuvitelmassa, valheeseen yhdistyy riittävästi totuutta, niin että hyväsydämisen ihmiset, jotka haluavat miellyttää Jumalaa, eivät tajua ennen kuin vasta silloin kun on liian myöhäistä, että uskoessaan totuuden jyväsien, he uskoivat myös valtavan valheen.

Sana 'täydellinen' on sana 'epiteleo', mikä tarkoittaa jonkin viemistä loppuun asti, joten Paavali kysyi: "Alettuanne Hengessä 'teettekö nyt itsenne täydellisiksi' lihan avulla (lain/lakihenkisyyden)?"

'Kristillisen' noituuden perusolemus

Tuleva kuningas Saul oli Benjaminin heimoa olevan varakkaan miehen poika.* Kun Samuel johdatettiin voitelemaan hänet kuninkaaksi, meille kerrotaan hänen olleen päänmitan pidempi kuin koko Israelin kansa eikä ollut ketään hänen paremman näköistä. *1. Sam. 9:1-3

Mutta hänellä oli vakava luonteenvirhe, ja se oli ihmispelko, jota ylläpiti hirveä omakuva. Samuel sanoi hänestä myöhemmin: "Kun oli vähäinen omissa silmissäsi, Jumala teki sinusta kuninkaan..."* Koska hänellä ei ollut yhtään luottamusta itseensä, hän halusi miellyttää ihmisiä, eikä hänellä ollut yhtään 'selkärankaa' kestää toisten mielipiteitä, joten ihmispelko sai hänet aina tekemään epäviisaita asioita.

Vaikka Jumalan Henki tuli hänen ylleen* toisinaan profetoimista tai taistelujen johtamista varten, hän ei koskaan sallinut Pyhän Hengen muuttaa hänen perusluonnettaan ja omakuvaansa, kuten niin monet kristityt tekevät nykyään. Heillä on suuria kokemuksia ja Jumala koskettaa heitä, mutta he eivät koskaan salli Hänen itse asiassa muuttaa heitä (koska se vaati sen työn, että hylätään vanhat ajatukset ja tunteet uusien ja vieraiden Jumalan teiden ja ajatusten hyväksi). 1. Samuel 9:21; 10:6-10, 16-27; 11:6-15; 15:17

Viimeinen tapahtuma oli, kun hänen käskettiin tuhota kaikki amalekilaiset heidän eläimensä mukaan luettuina, mutta kuningas Sauli piti hengissä kuningas Agagin* (ja sukulaiset kuten

myöhemmin saimme selville**) sekä eläimistä parhaat. Kun hän joutui vastaamaan siitä, hän kertoi Samuelille, että eläimistä parhaat kansa, ei hän, oli säästännyt Herralle uhrattavaksi.
*1. Samuel 15:32; **Ester 3:1

Saul totteli Herraa valikoivasti ja valehteli peittääkseen sen valiten totella osaa Hänen käskystään eikä loppua. Sitten hän syytti kansaan siitä osasta sanoen samalla "Minä olen totellut Herran käskyä!"

Tämä valikoivaan kuuliaisuuteen Herraa kohtaan perustuva manipulaatio samalla kun totuus kätketään, on noituuden ydin, ja se periaate, josta Paavali puhui galatalaisille.

Samuel vastasi kuningas Saulille:

"Totteleminen on parempaa kuin uhri, sillä kapinointi on kuin noituuden synty ja Kuuliaisuus on parempi kuin uhri, sillä tottelemattomuus on kuin taikuuden synty ja itsepäisyys kuin vääräys ja epäjumalanpalvelus..."1. Sam.15:22-23 (suomennos tässä)

Sana 'kapinointi' on hepreaksi 'meri', sanasta 'marah', tai katkeruus, sitä käytetään 2. Moos. 15:23:ssa katkerista ja myrkyllisistä vesistä, jotka Israel löysi Egyptistä lähtemisen jälkeen. Kun Saulin sydäimestä tuli katkera, myrkyttynyt, siten kapinoiva Herran tottelemista vastaan kokosydämisesti, hän 'kieltäytyi jääräpäisesti liikahdamasta' haluten tehdä asiat omalla tavallaan.

Tämä johtui siitä, kuten ylhäällä sanoin, hän ei koskaan antanut Herran itse asiassa muuttaa häntä, vaikka Pyhä Henki tuli hänen ylleen usein. 'Itsepäisyys' hepreassa tarkoittaa 'kovaa, kuivaa, läpitunkematonta, ankaraa' ja se on epäjumalanpalvelusta, koska se on tarkoituksellista oman itsen ja oman tahdon korottamista Jumalan ja Hänen tahtonsa yläpuolelle.

TUON takia kapinointi on kuin noituus, ja miksi Paavali kysyi, kuka oli noitunut heidät. Kuka oli vääristellyt Jumalan Sanaa viedäkseen heidät lain alle ja/tai valitakseen, mitä osia totella samalla kun ulkonaisesti todetaan, että totellaan koko Jumalan Sanaa? Kuka oli kovettanut heidän sydämensä Henkeä ja heissä olevaa Kristusta vastaan saadakseen heidät turvautumaan lakihenkisyyteen? Miksi he olivat korottaneet tahtonsa sitä paljastettua totuutta vastaan, että Kristus on heissä?

Pyhittyminen?

Paavali kysyi: "Aloitettuanne Hengen toimesta, tekeekö teidät nyt täydelliseksi (laki) liha?" Vastaus on 'ei', aloitettuanne Hengessä meidät sen tähden loogisesti myös tekee täydelliseksi Henki. Ja siitä asiasta aloitamme ensi viikolla. Kristus on sinussa, älä anna sata paunaa painavan uskontokoiran vähitellen vallata syliäsi.

Siunauksin,
John Fenn

**What More Do You Want #5 (scared of cops?)
Mitä enemmän sinä haluat, nro 5 (pelkäätkö poliiseja?)**

Hei kaikki,

Kun olin Barbin kanssa high schoolissa, hän oli torvisoittokunnan 'lipputyttö', yksi monista, joille oli annettu pitkän tangon päähän laitettu lippu, jolla tehtiin samanaikaisia liikkeitä urheilukilpailujen tauoilla.

Eräänä yönä amerikkalaisen jalkapallon ottelun jälkeen olimme ajamassa hänen kotiinsa, jotta hän saattoi vaihtaa vaatteita ja sitten aioimme lähteä pizzalle: muistan sen kuin eilisen - univormu oli cheerleaderin vastaavan näköinen, koulun väreissä kirkkaan punainen ja sininen, ja lipputanko sojotti takaikkunasta kun ajoimme eteenpäin lämpimässä illassa...

Yhtäkkiä toiseen suuntaan menossa oleva poliisi ohitti meidät, teki sitten u-käännöksen pannessaan valonsa vilkkumaan ja sireenin huutamaan ja pysäytti meidät tien laitaan. Tiesin, etten ollut ajanut ylinopeutta ja vakuutin Barbille, että asiat olivat kunnossa.

Hän oli hyvin asiallinen ja hänen taskulamppunsa loisti suoraan kasvoihimme, sitten auton ympärille, sitten taas meihin... lopulta hän sanoi, että kaksiovinen valkoinen auto, joka oli omani kaltainen, oli ollut mukana huoltoaseman ryöstössä muutamaa minuuttia aiemmin ja siinä oli ollut mies ja nainen ja me sovimme tuohon kuvaukseen. Vastasin tynnosti, että olimme tulleet ottelusta, tyttöystäväni oli lipputyttö, kuten hän saattoi nähdä, ja olimme matkalla hänen kotiinsa ottelusta, emme ryöstöstä. Ihmeitten ihme, hän uskoi tuon ilmiselvän asian ja poistuimme.

Aluksi sydämeni oli tykyttänyt jokseenkin nopeasti, mutta samanaikaisesti olin turvattu siinä tosiasiallisuudessa, ettemme olleet tehneet mitään väärin - emme ajaneet ylinopeutta, emme ajaneet holtittomasti emmekä todellakaan olleet ryöstäneet huoltoasemaa. Jos omatuntoni ei olisi ollut puhdas, olisin pelännyt lakia, mutta sen sijaan olin rauhallinen, koska sisäisesti tiesin, että olimme lain silmissä vanhurskaita, turvattuina, voisi sanoa, tuossa armossa.

Pyhittyminen

Paavali kysyi galatalaisilta, että jos he olivat aloittaneet Hengessä, tekikö heidät nyt kypsiksi laki? Vastaus on tietysti ei. Paavali kehotti heitä olemaan turvattuina Kristuksessa ja Hänessä uudeksi luodun ihmisen hengen totuudessa, sen sijaan, että pelkäisivät menevänsä Jumalan suhteen vikaan, koska ihmiset sanoivat, että heidän täytyisi totella sääntöjä x ja y.

Paavali sanoi, että jos rakastat Jumalaa ja rakastat lähimmäistäsi niin kuin itseäsi*, täytät lain - joten lepää siinä armossa että Kristus on sinussa. Se on niin yksinkertaista. Älä tee uskoasi monimutkaiseksi - Hän sanoi myös, että paholaisen taktiikkana on tehdä uskomme monimutkaiseksi** viettelemällä meidän monimutkaisempaan uskoon. * Room. 13:8-10, **2. Kor. 11:3-4

Pyhittäytymisen peruslogiikka menee näin: synnymme uudesti, mutta meidän täytyy sallia hengessämme olevan elämän virrata ulos hengestämme uudistamaan mielemme (ajatukset/tunteet) ja sitten ruumiiseemme, josta tulee elävä uhri vaeltamaan Jumalan teillä. Tähän mennessä ei mitään ongelmaa. Elämistä hengestä sieluun ja siitä ruumiiseen.

Paavalin ongelma galatalaisten suhteen oli se, että ihmiset manipuloivat (noituutta) uskovia kertomalla heille, mitä he voivat ja eivät voineet tehdä miellyttääkseen Jumalaa sen sijaan, että ohjaisivat heitä tottelemaan Kristusta sisältä lähtien ulospäin.

Esimerkiksi

Taannoin vuonna 1986 olin apulaispastori Boulderissa Coloradossa auttaen nuorta naista, joka yritti pelastaa avioliittonsa. Hänen aviomiehensä oli erään työtoverinsa kautta mennyt mukaan paikalliseen seurakuntaan, joka oli osa Church of Christ - tunnustuskuntaa. He uskoivat, että jollei jotakuta ollut vesikastettu heidän seurakunnassaan, tämä ei voinut pelastua.

Tämän nuoren naisen aviomies halusi palvella Jumalaa, ja vaikka hän oli uudestisyntynyt ja saanut Pyhän Hengen kasteen, hän huolestui pelastuksestaan tämän työtoverinsa jatkuvan seurakuntansa opin inttämisen tähden koko viikon ajan. Alistumiseen maaniteltona ja peläten menevänsä vikaan Jumalan suhteen hän antoi periksi.

Mutta yksinkertainen uudestisyntyminen heidän tavallaan ei ollut riittävästi. Nyt hänen täytyi tulla 'pyhitetyksi'. Tuon seurakunnan vanhimmat kävivät läpi hänen vaimonsa vaatekaapin heittäen pois kaiken sellaisen vaatetuksen, jonka he sanoivat olevan liian uskallettua, puukevaa tai seksikästä. Aviomiestä käskettiin polttamaan nuo vaatteet sen sijaan, että lahjoittaisi ne pois tai möisi ne, että hän ei saisi toisia naisia tekemään syntiä kuten (he sanoivat) hänen vaimonsa teki.

Seuraavaksi he vaativat, että he hankkiutuisivat eroon televisiosta, koska se voisi avata miehen synnille. Sitten tuli kaikkien sanomalehtien, aikakauslehtien ja kirjojen poistaminen lukuun ottamatta Raamattua ja heidän seurakuntansa lehteä ja opetuksia. Kun vanhimmat saivat selville miehen ja hänen vaimonsa käyvän kunnan uimalassa, he kielsivät sen sanoen, että uimapuvuissa olevat toiset naiset saattaisivat aiheuttaa sen, että mies himoitsisi heitä.

Kaikki tuo tehtiin 'pyhittäytymisen' nimissä. Nyt kun hän oli uudestisyntynyt heidän standardiensä mukaan, hänen täytyi pyhittyä, ja voit nähdä selvästi viime viikon opetuksesta, kuinka tämä on täydellinen esimerkki noituudesta - Jumalan Sanan ja ihmisten manipuloimisesta ulkoisen kontrolloimisen tarkoituksessa. He päätyivät avioeroon, koska mies sanoi, että hänen vaimonsa oli nyt pelastuksesta osaton ja kieltäytyi olemasta hänelle alamainen. Mies aloitti Hengessä, mutta uskoi sen valheen, että 'laki' tekisi hänet kypsäksi ja täydelliseksi - lihan ponnisteluja Jumalan miellyttämiseksi.

Mutta odota, on enemmän

Muutama vuosi myöhemmin eräässä toisessa seurakunnassa eräs rouva ilmaisi huolestumisensa pelastuksesta osattoman aviomiehensä suhteen. Nainen esitteli vaivatta luettelon asioista, joita teki seurakunnassa: hän oli vapaaehtoisena lasten jumalanpalveluksessa ja kristillisessä koulussa, hän oli aktiivinen naistyössä, hän ei koskaan jättänyt väliin seurakunnan kokousta, hän oli vastuussa seurakunnan lastenhoidosta, antoi kymmenykset talousrahoistaan... hän halusi tietää, miksi Jumala ei ollut vastannut hänen rukoukseensa hänen aviomiehensä pelastumisesta. Pitäisikö hänen paastota yhtenä päivänä viikossa? Mitä hän saattoi tehdä ollakseen pyhempi, jotta Jumala voisi olla halukkaampi vastaamaan hänen rukoukseensa? Hän yritti olla 'pyhitetty', jotta hänen rukouksiinsa vastattaisiin.

Minun neuvoni oli armoa: käskin hänen pysytellä pois seurakunnasta kuukauden ajan ja käyttää tuo hänen normaalisti seurakunnan toiminnassa mukana olemiseen omistama aika miehensä ja lastensa kanssa olemiseen - aviomies ei voi kilpailla Jumalan kanssa, joten tuo sisällä oleva Jumala miehen luo ja osoita hänelle sitä rakkautta ja huomiota jota hän ja lapset ansaitsevat, sillä Herra on ensisijaisesti siinä. Eräänä sunnuntaiaamuna kolme viikkoa myöhemmin koko perhe käveli ovesta sisään aviomiehen päätettyä uskoa Herraan ja palvella

Häntä nähtyään vaimossaan tapahtuneen muutoksen - ja he olivat aktiivisia koko sen loppuajan, jonka tuossa seurakunnassa olimme.

Elätkö sisältä ulospäin vai ulkoa sisäänpäin?

Aloitettuamme Hengessä, meidän täytyy kypsyä Hengessä. Emme aloita Hengen avulla mutta sitten kypsy lakihenkisyyden ja sen ulkoisten sääntöjen ja määräysten avulla. (Gal. 3:1-3)

Lakihenkisyys/laki on yksinkertaisesti tätä: yrittämistä saada Jumalalta hyväksyntä tai anteeksianto omin ponnisteluin.

Pyhittyminen on tätä: elämäntyyli, jossa eletään sisältä ulospäin sarjassa pieniä päätöksiä vanhurskauden puolesta, armon ja rauhan asemasta käsin omaten sen varmuuden, että Kristus on meissä ohjaten jokaista askelta ja päätöstä, joka on alistettu Hänelle.

Elämme sisäisesti ja sitten ulospäin elämäämme turvatusta asemasta Kristuksessa käsin, rakastaen Häntä sisältä ulospäin, kypsyen, koska haluamme, koska rakastamme Häntä, emme siksi, että pelkäämme sitä, että jos teemme jotakin väärin, olemme avanneet oven jollekin sairaudelle, katastrofille tai murhenäytelmälle.

Pelko

NIIN monet ihmiset ovat mukana erilaisissa uskonnollisissa toiminnoissa vain siksi, että he pelkäävät 'menevänsä vikaan Jumalan suhteen' tai 'avaavansa itsensä' katastrofille, sairaudelle tai murhenäytelmälle. He eivät tunne tai jättävät huomiotta Room. 5: 1-5:n, joka sanoo meillä olevan rauha Jumalan kanssa ja Hänellä meidän kanssamme, ja me elämme armossa. Pelko on usein uskonnollisten ponnistelujen juuri.

Ja monet vain haluavat oppia enemmän mikä veisi heidät lähemmäksi Jumalaa, oli tuo tieto sitten juutalaisia juuria koskevaa tai eri asioita käsitteleviin konferensseihin ja kokouksiin osallistumista oppiakseen, kuten he toivovat, sen yhden ainoan avaimen, joka avaa heille taivaan, jotta he saavat rukoukseensa vastauksen. Kristus on meissä - hankkiudu olemaan Hänen kanssaan.

Kokemukseni on ollut se, että melkein elämässäni näkemäni ihmeet ovat virranneet läheisyydestä Hänen kanssaan, eivätkä koskaan tuon tai tämän asian tekemisestä Häntä KOSKIEN tai Häntä VARTEN, vaan sen sijaan ajan viettämisestä Hänen KANSSAAN. Ole tietoinen siitä, että Kristus on sinussa. Sinulla on Jumalan mieli sinussa. Elä sen säännön mukaan, jonka Paavali kertoi galatalaisille: uusi luomus on se, millä on merkitystä, ja jos toimit niin, rauha ja laupeus ovat ylläsi.

Meillä on Kristus meissä - mitä enemmän voisimme haluta? Uusi aihe ensi viikolla. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn